

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Conscrierea celor lipsiți.

Ordinațiune ministerială.

Domnul ministru de interne, *Sándor Iános*, a provocat prin ordinațiunea sa din 8 August n. toate organele administrative, ca în termen de trei zile se facă conscrierea celor remași în miserie pe urma rezerviștilor chemați la arme, în scopul de a li se trimite ajutoare. Domnul ministru are de gând a trimite primele ajutoare încă în cursul lunii acesteia, iar de aci încolo în fiecare lună se împart ajutoare de câte două ori, la 1 și 16. Ordinațiunea ministerială, referitoare la conscrierea celor lipsiți, e următoarea:

— „Pe temeiul § lui 9 din art. de lege XI dela 1882 ordonez, ca să se facă conscrierea familiilor remase fără sprijin ale celor chemați la miliție, în urma mobilizării, în scopul ajutorării lor. Când aduc aceasta la cunoștință publică, doresc să liniștească în aceste vremuri grele familiile celor chemați la arme conștiința, că *statul ungar face tot posibilul, ca se asigure existența lor pe timpul absentării capului lor de familie.*

Indreptățirea de a primi ajutoare o are după fiecare soldat, care își are domiciliul pe teritoriul țărilor sfintei coroane ungare, și n'a stat în serviciu activ, dar a intrat acum în serviciu activ militar, ca în permanență concediat, rezervist, aparținător rezervei complementare, ca marinar, sau ca glotaș, precum și după cei chemați la serviciu personal, pe baza art. de lege 68 dela 1912: a) soția, b) copilul, și atunci, când e născut din pat nelegiuit, c) copilul mașter, d) nepotul e) tata, mama, tata mașter, mama mașteră, f) bunicul, bunica, g) tata soției, mama soției, h) fratele bun sau mașter. Dar toți aceștia numai atunci, dacă nu se împărtășesc de nici o întreținere permanentă, dacă din venitele averii proprii sau din alt câștig independent nu se pot susține, și dacă peste tot, ori în parte, până acumă cel intrat la miliție i-a sosit din câștigul seu. Din punctul de vedere al ajutorării, cade într-o categorie cu copilul celui intrat la miliție și copilul, pe care apărarea de stat a copiilor l'a așezat în familia celui dus la miliție.

Conscrierea se face pe baza anunțării. Cei ce au drept la ajutoare, *să se anunțe fără amânare*: în comune la antistia comună, în orașe la funcționarul designat din partea primarului, în orașul Fiume la funcționarul numit din partea senatului orășenesc. Pentru ajutor se anunță fiecare acolo unde locuiește (comună, oraș). Membrii familiei celor aplicați la stat (căi ferate de stat) n'au să se

anunțe, pentru că ei vor fi conșcriși din oficiu.

Ca sumă de ajutorare pentru o zi se socotește de fiecare cap (pentru fiecare membru de familie) suma de alimentație militară, stabilită pentru locul de statornică viețuire a celui intrat la miliție. Suma zilnică a ajutorului se deosebește, după municipii. Cea mai mică sumă de ajutor face la zi, după fiecare cap, 57 fileri, cea mai mare 70 fileri, iar în Cașovia 80 fileri, în Fiume 81, și în Pojon 88 fileri. Membrii familiei sub opt ani, precum și membrii de familie, cari numai în parte au fost susținuți de cel chemat la miliție, primesc numai jumătate din suma stabilită ca ajutor pe seama unui membru de familie.

Intrucât familia ajutorată nu ar avea locuință (casă) proprie, sau altfel de locuință gratuită, primește competență zilnică pentru locuință, care însă, socotită pe un an, nu poate să fie mai mare decât suma pe care o plătește familia ajutorată ca chirie anuală.

Ajutorul ordinar de zi, stabilit pe seama familiei, și competența zilnică pentru locuință, luate la oaltă, nu pot să treacă peste media câștigului de zi al celui chemat la miliție.

Indreptățirea la ajutorare o stabilește în mod final: în comune primpretorul cereual, în orașe primarul, în orașul Fiume senatul orășenesc. În contra stabilirii indreptățirii de ajutorare și în contra stabilirii sumei de ajutorare nu se admite nici un remediu de drept.

Ajutoarele le plătesc în comune antistiiile comunale, în orașe cassele orășenești. Fiecare indreptățit primește carticică de plată, provăzută cu o instrucție, în care se cuprinde tot ce e necesar să știe. Ajutorul se dă primată într-o sumă, în cursul lunii August, iar de aci încolo la 1 și 16 a fiecărei luni.

Familia, care se anunță după două luni dela reîntoarcerea în comună a celui chemat la miliție, ori după șase luni dela moartea sau dispariția celui dus la miliție, peste tot nu are indreptățire la ajutorare.

Celce cu bună știință dă date neadevărate cu privire la împrejurările, cari au influențat asupra sumei de ajutorare, ori rețace comunicarea datelor, precum și acela, care nu comunică fără amânare autorității împrejurările, cari aduc cu sine sistarea ajutorării, — săvârșește transgresiune, care se pedepsește cu închisoare până la 15 zile și cu amendă până la 200 coroane. Orice procedură referitoare la ajutorare e *gratuită*.

Membrii familiei celui dus la miliție, cu locuința pe teritoriul țărilor sfintei coroane ungare, au drept la ajutorare și atunci, când

cel dus la miliție e cetățean austriac, ori aparține provinciilor Bosnia și Hertegovina.

Budapesta, 8 August 1914.
Sándor Iános m. p. ministru reg. ung. de interne.“

*

Atragem deosebită atențiune a preoțimei noastre asupra acestei importante ordinațiuni ministeriale și o îndemnăm se poarte grije, ca toți cei lipsiți și pe baza legii dela 1882 indreptății a se împărtași de ajutor din partea statului, se fie anunțați fără amânare la antistia lor comună, pentru a fi treuți în listele de ajutorare. Nu este vorba de împărțirea ajutoarelor, cari se adună acumă în țară, din daruri benevole, ci de împlinirea unei datorințe a statului, la care este obligat prin lege, de asemnarea pe seama familiilor lipsite a unei solde regulate, pe întreaga durată a lipsirei de acasă a susținătorilor lor, care soldă de fiecare membru de familie face atâta, cât face în bani alimentarea soldatului, în vreme de pace. Ajutorul acesta se dă familiei până la reîntoarcerea acasă a susținătorului ei, iar dacă a căzut în războiu, ori a dispărut, încă șase luni dela data aceasta.

Din „Cartea Albă”.

Guvernul german a prezentat parlamentului întrunit în 4 August n. în Berlin toate documentele referitoare la demersurile făcute din partea Impăratului Wilhelm, pentruca războiul european să fie împedecat. Se cuprind toate în „Cartea Albă”, colecție de documente diplomatice. Din aceste acte se poate vedea, cu cât cinism și cu câtă nesinceritate a lucrat diplomația rusească, și chiar însuși țarul rusec, care voea se folosească și pe Impăratul Wilhelm numai ca unealtă pentru ajungerea scopurilor sale ascunse. Se vede din aceste documente aceea ce am constatat și în alt număr anterior, că pecând țarul rusec se ruga cu toate insistențele de Impăratul Wilhelm, se influențeze la Viena, ca Sârbia se nu fie prea tare umilită, — în imperiul seu se făcea cu iuțală mare mobilizarea, în contra Austro-Ungariei și în contra Germaniei! Se făcea mobilizarea întregii armate rusești, cu toate că cei mai înalți funcționari ai imperiului rusec: ministrul de războiu, șeful statului major și ministrul de externe și-au dat cuvântul de onoare că nu se mobilizează în Rusia. Cei din fruntea Rusiei, cu țarul împreună, au avut deci o atitudine perfidă, și nu voiau alta, decât se între pe neașteptate, prin surprindere, cu armata lor în Germania și în Austro-Ungaria, provocând în momentele prime panică și zăpăceală. Documentele pe cari le publicăm mai la vale, scoțându-le din „Cartea Albă”, ne prezintă pe Ruși în adevărata lor

lumină și ne arată, că ei și astăzi sunt aceiași, cari au fost la anul 1878, când au luat dela Români Basarabia, drept recunoștință pentru că i-au scos din rușine și nu i-au lăsat se fie bătuți de Turci: oameni în cari nu se poate pune absolut nici o încredere și al căror cuvânt de onoare are valoarea banului fals.

Lată câteva din documentele cuprinse în „Cartea Albă”.

Impăratul Wilhelm adresează țarului în 28 Iulie n. depeșa următoare:

«Aflu cu multă-multă neliniște impresia ce a deșteptat în imperiul Tău demersul Austro-Ungariei. Agitația păcătoasă, urmată în Sârbia de ani de zile, a culminat în acea revoltătoare crimă, a cărei jertfă a căzut Francisc Ferdinand. Spiritul regicid al Sârbilor domnește și azi în acea țară. Fără îndoială, și Tu ești de părerea mea, că ținta noastră a amăn-durora nu poate fi alta, decât ca cei ce poartă responsabilitatea morală a faptei ucigașe, să fie ajunși de pedeapsa meritată. De altă parte nu uit împrejurarea, că pentru Tine și pentru guvernul Tău nu este ușor a se împotrivi opiniei publice. Ținând minte prietenia intimă, ce ne apropie pe unul de celalalt, am să uez de toată influința ce o am, pentru a îndupleca monarhia (austro-ungară), de-a căuta o înțelegere lămurită și mulțumitoare cu Sârbia. Sunt încredințat, că în opera mea de înlăturare a piedecilor îmi vei fi de ajutor. A ta sinceră și devotată rudenie — *Wilhelm*».

Țarul a răspuns în 29 Iulie nou următoarele:

«Sunt vesel, că te-ai înapoiat în Germania. În aceste grave momente Te rog cu toată stăruința: *dă-mi ajutor*. S'a declarat un războiu urât unei țărișoare. Indignarea Rusiei e fără margini, și o împărtășesc. Prevăd, că în curând nu mă voi mai putea pune în fața presiunii ce se exercită asupra mea, și voi fi silit să fac dispoziții, cari vor provoca războiul. Pentru a preveni un războiu, care ar fi o catastrofă europeană, Te rog în numele vechii noastre prietenii, fă tot ce numai se poate, ca să reții pe aliata Ta de-a merge prea departe. *Nicolae*».

Tot în 29 Iulie n. Impăratul Wilhelm depeșează următoarele la Petersburg:

«Am primit depeșa Ta. Sunt de acord, în ce privește dorința Ta, de-a menține pacea, dar războiul Austro-Ungariei nu pot să-l consider de un războiu urât. Austro-Ungaria știe din experiențe, că făgăduielile Sârbiei, făcute numai pe hârtie, nu au valoare. Părerea mea este, că demersul Austro-Ungariei este o încercare de-a primi depline garanții, ca făgăduielile Sârbiei să devină realitate. În această credință mă întărește declarația cabinetului austro-ungar, în înțelesul căreia Austro-Ungaria *nu vrea cucceriri în paguba Sârbiei*. Cred deci, că Rusia poate sta la o parte, ca privitoare, *fără de-a împinge Europa în cel mai groaznic războiu ce-a*

fost vre-odată. O înțelegere directă e posibilă. Guvernul meu se trudește din răspuțeri a o înfăptui. Firește, că măsurile militare, din partea țării Tale, cari măsuri ar putea fi socotite de amenințare din partea Austro-Ungariei, vor accelera catastrofa, ce amândoi căutam a o înlătura. Rolul meu de intermediator, primit în urma apelului Tău la prietenia noastră, ar fi deosemena subminat. Wilhelm.»

În 30 Iulie n. Împăratul Wilhelm trimite țarului următoarea nouă telegramă:

«Ambasadorul meu a primit aviz, să facă atent guvernul Tău la urmările grave ale mobilizării. Austro-Ungaria a mobilizat numai în contra Sârbiei, și numai o parte a miliției. Dacă guvernul Tău mobilizează în contra Austro-Ungariei, atunci rolul meu de intermediator, ce mi-ai încredințat cu deosebită prietenie, și pe care l-am primit la insistența Ta, este amenințat, sau făcut chiar imposibil. Decizia apasă asupra umerilor Tăi acum. *Tu vei avea să porți responsabilitatea pentru război și pentru pace. Wilhelm, împărat.*»

Țarul Nicolae răspunde în 30 Iulie n. următoarele: «Mulțumesc din inimă pentru răspunsul Tău grăbit. De seară am să trimit pe Tatışev cu instrucții pentru a contrabalansa pregătirile militare. Sper, că aceste dispoziții nu vor atinge rolul Tău de mijlocitor, la care țin foarte mult. Am lipsă de presiunea Ta asupra Austriei, ca să ajungă la înțelegere cu noi. Nicolae.»

Ambasadorul Germaniei din Petersburg, care avusese o lungă convorbire cu ministrul rusesc de externe, a trimis la Berlin, în 29 Iulie n. telegrama următoare:

«Ministrul vrea să mă îndemne, ca să înduplec guvernul meu să participe la o consultare în patru (persoane), cu chemarea, de a influența, ca Austro-Ungaria să abandoneze pretensiunile, cari vatamă suveranitatea Sârbiei. Am promis, că voi reda fidel convorbirea; dar m'am pus pe punctul de vedere, că pentru mine formează o misiune grea orice pertractare sau convorbire, ba ele sunt aproape imposibile, după ce Rusia a recurs la arma primejdioasă a mobilizării. Rusia cere acum dela Austro-Ungaria același lucru, pe care-l impută Austro-Ungariei, că l-a săvârșit față de Sârbia: *amestecarea în drepturile suverane.* Austro-Ungaria a declarat, că va fi cu considerare la interesele rusești, și că *nu vrea să cucerească teren.* Aceasta e într-un adevăr o mare concesiune din partea unui stat, care poartă război. De

aceea trebuie lăsat, ca monarhia dublă să-și isprăvească singură trebile cu Sârbia. La legarea păcii va fi vreme destulă pentru apărarea suveranității Sârbiei. Am făcut declarație în ton foarte serios, că în momentul de față, conflictul dintre Austro-Ungaria și Sârbia trece cu totul pe al doilea plan în fața primejdiei unei conflagrațiuni europene, și în toate chipurile am căutat să arăt ministrului mărimea primejdiei. Dar a *fost imposibil să abat pe Sasonov dela ideea, că Rusia nu poate lăsa acum singură pe Sârbia.*»

Tot în 29 Iulie n. atașatul militar german din Petersburg a telegrafat la Berlin următoarele despre convorbirile avute cu șeful statului major al armatei rusești:

«Șeful statului major m'a chemat la sine și mi-a spus, că tocmai atunci a sosit dela Maiestatea Sa (țarul). Ministrul de război l-a însărcinat să-mi declare încă odată, că toate rămân așa cum au fost expuse în declarația ministrului, făcută înainte cu două zile. Despre aceasta a voit să dea dovadă și în scris, și în *formă solemnă și-a dat cuvântul de onoare, că până la orele trei după amiază nici un fel de mobilizare nu s'a făcut, nici un om și nici un cal nu a fost rechemat.* Pentru viitor nu poate să garanteze; dar poate să declare în cel mai categoric mod, că spre cele două fronturi, către frontierele noastre, *Maiestatea Sa peste tot nu vrea mobilizare.* Față cu acestea au sosit știri despre chemarea rezerviștilor din mai multe ținuturi, încă și din Varșovia și din Vilna. Am declarat deci în fața generalului, că după declarațiile sale *mă aflu în fața unei adevărate enigme.* Șeful de stat major în repetite rânduri și-a dat însă *cuvântul său de onoare militară, că știrile amintite nu corespund adevărului, și că cel mult poate fi vorba da știri alarmante neîntemeiate.* În urma informațiilor pozitive, primite din mai multe părți, trebuie să calific convorbirea aceasta de *seducere intenționată, în scopul de a fi dus în eroare cu privire la estensiunea dispozițiilor luate până acum.*»

Mobilizarea era în curgere în Rusia, și încă de două zile, iar țarul Nicolae II trimite la Berlin, în 31 Iulie, depeșă următoare împăratului Wilhelm al Germaniei:

«Îți mulțumesc din inimă pentru intervenția, care-mi oferă speranța, că încă tot se va putea face aplanarea pe cale pacifică. Din motive tehnice e imposibilă sistarea pregătirilor militare

devenite necesare în urma mobilizării din partea Austriei. *Departee de noi intențiunea de a dori războiul.* Câtă vreme pertractările noastre sunt în curgere cu Austria pentru Sârbia, *trupele mele nu vor desvolta nici o acțiune provocatoare. Imi dau sârbătorește cuvântul meu de onoare.* Am nestrămutată încredere în grația lui Dumnezeu și sper, că intervenția ta va avea succes la Viena, în interesul păcii țărilor noastre și a Europei. Te salută cu drag: Nicolae.»

Împăratul Wilhelm al Germaniei a răspuns tot în 31 Iulie n. următoarele:

«Fiindcă te-ai provocat la pretenția mea și mi-ai cerut ajutorul, cu plăcere m'am angajat să inițiez acțiunea de mijlocire între tine și guvernul austro-ungar. *Dar pe când era în curgere acțiunea aceasta, trupele tale au fost mobilizate în contra Austro-Ungariei, aflătoare în alianță cu mine.* Prin aceasta, după cum ți-am comunicat deja, mediațiunea mea a devenit așa zicând iluzorie. Cu toate acestea am continuat acțiunea, iar acum primesc informațiuni autentice despre pregătiri serioase de război, cari decurg la frontierele mele. Responsabilitatea ce o am pentru siguranța imperiului meu mă constrânge se iau măsuri defensive. Silințele mele, făcute în interesul menținerii păcii lumii, au mers până la hotarele extreme ale posibilității. Nu pe mine mă apasă responsabilitatea pentru primejdia, ce amenință acum lumea întreagă civilizată. *Încă și în momentele acestea dela tine depinde delaturarea primejdiei.* Onoarea și puterea Rusiei nu e prin nimic amenințată, astfel, că putea aștepta în liniște succesul încercării mele. Amiciția manifestată față de tine și de poporul teu, lăsată mie ca moștenire pe patul de moarte din partea moșului meu, mi-a fost sfântă totdeauna. Am stat cu credință pe lângă Rusia, totdeauna când a fost rătată în crize grele, mai ales cu ocasiunea ultimului ei război. Pacea Europei acum numai așa o poți menține, dacă Rusia se decide se sisteze dispozițiile militare, cari amenință Germania și Austro-Ungaria. Wilhelm.»

Ultimele sfaturi date țarului rusesc din partea Împăratului Wilhelm n'au fost ascultate, ultimele sale încercări pentru menținerea păcii în Europa n'au succes, pentru că pe când se întâmpla acest schimb de depeși, mobilizarea armatei rusești era în cea mai plină dezvoltare a ei. Împăratul Wilhelm n'a mai telegrafat deci țarului nimica, ci i-a trimis declarația de răz-

boiu și și-a trimis trupele la granița rusască. A urmat declarația de războiu a monarhiei noastre și trimiterea trupelor noastre la hotarele monarhiei dinspre Rusia, și au urmat apoi complicațiile celelalte, cunoscute publicului, a urmat războiul mare european, pentru care responsabil înaintea lui Dumnezeu și a istoriei nu poate fi făcut decât un singur om: *țarul Rusiei!*

De pe câmpul de războiu.

Știrea cea mai însemnată, primită Sâmbătă, și confirmată în mod oficios, este, că trupele noastre dela frontierele sârbești, fiind acum destul de tari, au început ofensiva. Au intrat pe mai multe locuri pe teritoriu sârbesc și au scos pe Sârbi din pozițiile bune în cari se aflau. Au ocupat orașul sârbesc Șabaț și mai multe sate sârbești. Trecerea râului Drina și Sava s'a făcut cu ajutorul bărcilor. Perderile Sârbilor, cari au fost siliți să se retragă, sunt foarte mari, dar sunt destul de însemnate și pierderile noastre. La granița spre Muntenegru trupele dușmane au fost asemenea respinse. Din Rusia nimica mai însemnat. Se crede însă, că în curând va fi dată o luptă mare între trupele noastre și cele rusești, precum și între cele germane și cele rusești. Tot așa se așteaptă o luptă mare între Germani și Francezi, pe teritoriu belgian.

Atât Franția cât și Anglia au declarat războiul monarhiei noastre, ceea ce era de așteptat, după ce războiul e declarat și început între statele acestea și Germania, aliata monarhiei noastre.

Știrile particulare despre o mobilizare generală a trupelor române nu se confirmă. Cercurile politice din România sunt de credință, că încă nu au motiv de a eși din neutralitatea decretată în ultimul consiliu de coroană. Iar dacă s'ar ivi necesitatea abandonării neutralității se asigură, că ea nu se face în defavorul monarhiei noastre. Dacă România va intra în acțiune, la tot cazul va intra cu scopul de a-și largi teritoriul. Ceea ce înseamnă, că va ocupa Basarabia, care i s'a răpit pe nedreptul la 1878 din partea Rușilor nerecunoscători.

Din aeroplan franceze, cari sburau deasupra Alsației, au fost aruncate proclamațiuni, subscrise de generalisimul francez Joffre, în cari se spuneau poporațiunei din Alsația următoarele: «Fii ai Alsației! După așteptări grele de 44 ani pășesc acum de nou soldați francezi pe pământul nobilei voastre patrii. Ei sunt pregătitorii

FOIȘOARĂ.

Imnul Habsburgic.

Doamne, țara ne-o susține
Și pe bunul nostru Rege,
Să ne ducă la mărire
Inspirat de sfânta lege.
Strămoșasca lui coroană
S'o păzim cu dor ne'nfrânt,
Căci de dansa soarta țării
Am legat cu jurământ.

Munca dreaptă aib'alături
Arma bravelor oștiri,
Iară tu, știință sacră,
Gândul nostru să-l inspiri.
Spor în toate aibă țara,
Spor și glorie cu prisos,
Și pe cer, ca sol de pace,
Rădă soarele voios.

În unire stă puterea,
Oțeliți și admiraiți
Lumea toată să ne vadă
Un popor întreg de frați.
Mână'n mână, fără preget
Telul sfânt vom urmări:
Sus stindardul, sus Monarhul,
Țara noastră n'a pieri!

Drepti și sinceri, tari și mândri,
Soli ai sfintei datorii,
Vom opune pieptul nostru
La străine dușmării.
Având pururea nainte
Vitejiile de ieri,
Azi fim de jertfă gata
Și viață și averi!

(Trad din 1896).

Sfânta icoană din Lucca

de Selma Lagerlöf.

(Urmare).

Așa era. Toată biserica strălucea de lumini. Dar amândoi erau atât de stăpâniți de gândul la icoana făcătoare de minuni, încât nu se întrebau de ce ard atâtea făclii și cine le-a aprins.

— «Poate serbează în seara asta vr'un sfânt, zise bătrâna. Ori cum, îmi pare bine că ard atâtea luminări. Ori când văd lumină mare în biserică, mă stăpânește cea mai sfântă evlavie. Știi ce? Ar mai trebui să cânte și organele.»

Abia vorbise și se și auzi un freamăt de sunet dela organe.

— «Ei, ian ascultă numai, zise bărbatul. Mi se pare că'n astă seară orice doarești și se împlinește. Și ce frumos cântă în biserică. Nici în catedrala din Palermo n'am auzit muzică așa de dumnezească.»

— «E așa de frumos! Ai crede că-i cântare îngerească, zise bătrâna, dar nici nu m'am așteptat la mai puțin în această biserică. Ași mai dori să fie miros de tămâie, căci când e biserica plină de mirosul tămâiei, mi se pare că adevărat un locaș sfânt.»

Abia isprăvisse bătrâna, și moșneagul strigă plin de mirare:

— «Mirosit-ai vre-o dată tămâie mai plăcută? E mirosul cel mai delicat, cel mai ales, cel mai dulce din câte am simțit.»

Nu vedeau pe nime cădelnițând, nici la organe nu era nici un organist, dar nici nu căutară ei să afle cum se fac toate astea. Erau stăpâniți numai de gândul la icoană, dar înaintau încetșor. Li se părea necuviincios să se grăbească.

Când ajunseră la mijloc, le eși cine neva întru întimpinare. Era un chip de femeie înaltă și iubitoare, în haină albastră și cu mantie roșie. Pe cap purta o coroană de mărgăritar și pietre scumpe și juvaere bogate la gât și la brațe.

Ea li se închină cu cea mai mare prietenie, ca doamna de gazdă când li vin oaspeți de seamă și mult așteptați. Li întrebă ce caută așa de târziu în biserică?

— «Prea cinstită doamnă regină, zise baba veselă, — căci chip așa prietinos și iubitor nu-și amintea să mai fi văzut — am venit eu și bărbatu-meu să hărăzim un dar icoanei, care se află aici atârnată de un stâlp.»

Apoi bătrânii, cum le era obiceiul, povestiră istoria lor cu deamăruntul, din seara

când au auzit cuvintele călugărului într'un colț de uliță și până'n seara zilei acesteia, când s'au întâlnit cu elisiarcul și ce le-a spus acesta, din fir în păr.

Străina li privea cu multă bunătațe, dar li se păru că se întristează tot mai mult, cu cât înainta povestirea lor.

— «Ah, zise ea, după ce i-a ascultat până la capăt, nu-i în puterea mea să vă încredințez, că dorința vi se va împlini; dar mă tem că nu. Nimic nu-i mai rar decât ca Dumnezeu să poată împlini dorințele oamenilor. Ch nu poate să vă fi fost dat ca pedeapsă pentru vre-o faptă rea. Uitați-vă la elisiarcul de aici, urmă ea. Se plânge că tufa de trandafiri, la care ține așa de mult, nu mai înfloresce; dar nu pricepe că lucrul ăsta a fost un semn pentru el. De ani și ani lasă icoanele ce le vezi aci în toate părțile înnegrite și ruginite și nu se gândește să le curețe coronoanele și să le îndrepte stricăciunile ce-au suferit la cutare sau cutare scoatere de icoane pe uliți. I se pare lucru rău, ca Dumnezeu n'ajută să aibă bucuria de-a vedea trandafirul înflorit; dar nu se gândește că ar înflori, dacă l-ar uda cu apă din alt izvor mai curat. Dar mai totaia să li ție leagă, că el, care cere dela Dumnezeu să-l bucure, făcând să înflorească trandafirul, n'ar trebui să lase icoanele sfinte lor și sfintelor să se înnegrească, ci de oarece se află sub îngrijirea lui, să le ție în toată strălucirea și curate.»

(Va urma).

muncii mari de revanșă. Li umple de mândrie și emoțiune conștiința, că eșecută opera aceasta. Își jertfesc viața pentru ea! Națiunea franceză stă în dosul lor, și pe steagul lor sunt scrise cuvintele acestea de vrajă: Drept și libertate! Trăiască Alsatia! Trăiască Francia! La proclamațiile acestea au răspuns trupele germane, luând la goană pe Francezi și silindu-i să se retragă în mare disordine, după ce au lăsat pe câmpul de războiu mulțime mare de răniți și de morți.

Din vremile trecute.

Războiul cu Italia.

Când a urcat tronul Majestatea Sa, Împăratul și Regele Francisc Iosif I în 2 Decembrie 1848, în etate numai de 18 ani, bubuia încă tunurile în partea de dincoace a monarhiei. Războiul pentru neatarnarea Ungariei încă nu se terminase. Peste câteva luni însă focul s'a potolit și ordinea și linștea a fost restabilită pretutindenea, prin luarea de măsuri extraordinare. La anul 1859 însă au trebuit să bubue de nou tunurile. Monarhia noastră s'a implicat într'un războiu cu regatul Sardinia, de unde au pornit mișcările pentru întemeierea unei Italii mari, unitare, și pentru ruperea dela monarhia noastră a provinciilor locuite de italieni. S'a pornit deci și războiul de atunci, cam din aceleași motive, din care s'a pornit acum. Turburările pe cari le-au provocat acum Sărbii, le-au provocat atunci Italianii. Monarhia noastră a răbdât cât a putut (ca acum față de Sărbii), iar când s'a umplut pocalul, a declarat războiu regelui din Sardinia. Victor Emanuel. Faptul acesta l'a adus Monarhul la cunoștința popoarelor sale prin următorul *manifest*, datat în 28 Aprilie n. 1859:

„Cătră popoarele mele!

Am demandat credincioasei și vitejei mele armate să pună odată capăt dușmănilor statului vecin Sardinia, cari nu mai înceastă de câteva șiruri de ani, ear în timpul din urmă au ajuns la cel mai înalt punct de nesuferință.

Aceste dușmăni erau făcute în contra drepturilor coroanei mele nedisputabile și în contra existenței sfinte a imperiului meu, încredințat mie de Dumnezeu.

Am împlinit prin aceasta o datorie de regent într'adevăr grea, dar neîncunjurat de lipsă.

Cu conștientă liniștită pot să înalt ochii cătră Atotputernicul Dumnezeu, și să mă supun judecării lui celei drepte.

Cu inimă mângăiată supun hotărîrea mea judecării nepărtinitoare a lumii de acum și a lumii viitoare. Despre conștientul credincioaselor mele popoare sunt sigur.

Înainte cu vre-o zece ani, tot acest dușman, călcând toate drepturile popoarelor și neobservând nici o lege belică, a intrat fără cauză, cu putere armată, pe teritoriul regatului lombardo-venetian, voină a-l lua pentru sine. După luptă glorioasă a fost zdrobit de două ori de cătră oastea mea și inamicul a căzut în mâna învingătorului. Eu m'am arătat maritim și i-am întins mâna de împăcare.

Nu i-am luat nici o palmă de pământ din țara lui. Nu am atacat nici un drept ce compete coroanei Sardiniei în cercul familiei popoarelor europene. Nu am cerut nici o garanță în contra repetiției acestor evenimente, pentru că am cugetat, că garanța e mâna de împăcare pe care i-am întins-o cu sinceritate, și pe care el a acceptat-o.

Am sacrificat păcii sângele pe care l-a vărsat oastea mea pentru onoarea și dreptul Austriei.

Răspunsul la cruntarea aceasta, fără păreche în istorie, a fost continuarea neîncetatei dușmăni și agitația ce creștea din an în an și era înarmată cu toate mijloacele de perfidie, îndreptate în contra păcii și a binelui din regatul meu lombardo-venetian.

Știndu-mi bine datorința de a păstra bunul neprețuit al păcii pe seama popoarelor mele și a Europei, am pășit cu răbdare și în contra acestor dușmăni.

Această răbdare n'am pierdut-o nici atunci, când am fost silit în timpul din urmă să iau măsurile de lipsă pentru asigurarea în contra agitației celei peste măsură, ce se face la marginile țării mele italiene și în lăuntrul ei, și aceste măsuri se foloseau de nou pentru a mări pârșile dușmănoase.

Luând în dreaptă socotință binevoitoarea mijlocire a puterilor mari amice pentru susținerea păcii, m'am învoit să iau parte la congresul celor cinci puteri mari,

Cele patru puncte ale guvernului regeșc din Marea-Britanie, cari erau propuse de basă pentru desbaterile congresului și au fost comunicate guvernului meu, le-am primit în condiții, cari puteau fi accommodate spre a promova pacea adevărată, sinceră și durabilă.

Fuind convins, că din partea guvernului meu nu s'a făcut nici cel mai mic pas, prin care s'ar putea conturba pacea, am propus totdeodată și dorința, ca înainte de toate să se desarmeze puterea care e cauza turburărilor și a pericolului de a strica pacea.

La stăruințele puterilor amice m'am învoit în urmă și la aceea, să se facă desarmare generală.

Mijlocirea aceasta s'a sdrobot de neputința de a putea accepta condițiunile, de cari își legase Sardinia învoirea sa.

Astfel a mai rămas un singur pas pentru susținerea păcii. Eu am făcut propunere de dreptul guvernului regeșc al Sardiniei, să pună armata pe picior de pace și să concedieze pe voluntari.

Sardinia n'a corăspuns acestei dorințe. Prin aceasta a sosit epoca în care să se realizeze dreptul numai prin decidera armelor.

Am dat ordin armatei mele să intre în Sardinia!

Cunosc însemnătatea acestui pas, și dacă am simțit vre-odată că-mi sunt grele grijile unui regent, le simțesc acum. Războiul e vătul omenirii. Eu văd și mă doare inima când cuget, că la mai multe mii din credincioșii mei sudți le este amenințată viața și averea. Simțesc adănc, ce probă dureroasă e războiul pentru imperiul meu, acum când înaintează pe drumul unei dezvoltări interne regulate, pentru care are lipsă de pace îndelungată.

Însă în'ma unui monarh trebuie să tacă, când e vorba de onoare și datorință.

La marginea imperiului stă dușmanul înarmat, în legătură cu partida revoluției generale și cu planul deschis de a ocupa pentru sine posesiunea Austriei în Italia.

Întru ajutorul acestui dușman își pune în mișcare trupele domnitorului Francei, care sub pretexte bagatele s'a amestecat în treburile peninsulei italiene, cari regulate sunt după drepturile internaționale, și câteva trupe ale acestui domnitor din Francia au și trecut peste frontierele Sardiniei.

Au mai trecut timpuri critice peste coroana ce-am moștenit-o fără maculă dela strămoșii mei!

Glorioasă istorie a patriei noastre e martoră, că providența, atunci când umbrele unei răsturnări ce amenință cele mai înalte bunuri ale omenirii amenință a se estinde peste o parte a lumii, — de multe-ori a folosit sabia Austriei, ca să alunge cu ascuțitul ei umbrele.

Ne aflăm earăși în ajunul unor vremi, în cari răsturnarea tuturor lucrurilor existente nu se mai întreprinde numai de cătră secte, ci vorște să se răspândească în lume din partea tronurilor.

Dacă sunt silit să pun mâna pe sabie, e o sfințenie ca să apăr onoarea și dreptul cel bun al Austriei, precum și drepturile tuturor popoarelor și ale statelor și bunurile cele mai sfinte ale omenirii.

La voi apelez, popoarele mele, cari prin credința voastră cătră străbuna casă domnitoare ați fost de model pentru popoarele de pe față pământului. La voi apelez, ca cu înăscuta voastră credință, alipire și promptitudine de jfrire să-mi stați în ajutor în această războire. Ear fiilor voștri, pe cari i-am chemat în rândurile armatei mele, trimit salutarea mea de arme, și cu superbie puteți privi la ei, căci în mâinile lor se înalță în onoare vulturul Austriei.

Lupta noastră e dreaptă. O începem cu curaj și cu încredere.

Sperăm că în lupta aceasta nu vom fi singuri.

Pământul pe care ne batem e ud și cu sângele fraților Germani, atunci când a ajuns să fie un propagand al lor, pe care-l ținem până în ziua de astăzi. Acolo și-au început jocul inimicii astuți ai Germaniei, când voiau să-i nimicească puterea internă.

Simțirea unui astfel de pericol străbate și acum prin statele Germaniei, dela colibă până la tron, dela o margine până la ceaialtă.

Vorbesc ca principe în confederația germană, dacă vă atrag atențiunea asupra pericolului universal și dacă vă aduc aminte de glorioasele zile, în cari Europa are să mulțumească entuziasmului general scutirea sa.

Cu Dumnezeu pentru patrie!

Dat în capitala și reședința mea Viena, în 28 Aprilie 1859. Francisc Iosif m. p.

(Va urma.)

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători, „Schimbarea la față”, numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea Vineri la ora obișnuită.

Ziua Monarhului. Măne, Marți, e ziua nașterii Majestății Sale, Împăratului și Regelui Francisc Iosif I. Se va oficia, din acest prilej, în catedrala noastră, un serviciu divin solemn, prin Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu. Cu ziua aceasta, în care se vor rosti calde rugăciuni pentru Majestatea Sa la toate altarele românești, Monarhul nostru intră în anul 85-lea al etății. În onoarea zilei va fi mâne masă mare la Escelența Sa, Mitropolitul nostru.

Soldați în catedrală. Vineri la orele 7 dimineața și la orele 4 după amiază, apoi eri, Duminecă, și astăzi, Luni, la orele 7 dimineața, au fost aduși foarte mulți soldați români din garnisoana Sibiiului în catedrala noastră, unde li s'a oficiat câte un scurt serviciu divin, din partea Escelenței Sale, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, încunjurat de o asistență corespunzătoare. Escelența Sa a cetit cu aceste ocazii în genunchi rugăciunea și a adresat soldaților cuvinte calde părintești de mângăere și îmbărbătare.

Serbare militară. Măne, Marți, în ziua nașterii Majestății Sale, se va celebra în Sibiiu un serviciu divin campestu, pe locul pentru exercițiile militare, la orele 8 dimineața. Vor participa toți domniile ofițeri și funcționari militari, aflători în Sibiiu.

Dela poștă. Oficiul postal din loc ne încunștințează, că acum se primesc de nou și pachete la poștă, până la 5 Kilograme greutate de orice cuprins. Însă numai în țară, nu și în străinătate. Singura restricție e, că nime nu poate trimite mai multe decât numai cinci pachete la zi. Primirea lor se face la centrala din strada Măcelarilor.

Avansări. Au fost avansați: la gradul de colonel: Nicolae Lugosar, comandantul regimentului de artilerie campestă nr. 19; la rangul de major: Demetriu Florian dela reg. de inf. nr. 64, Danil Aldea-Pap dela reg. de inf. nr. 50; la gradul de căpitan: Petru Ionescu la 82, Alexandru Micu, la institutul geografic militar, Victor Domșa, la reg. de inf. nr. 50; la gradul de locotenent: Eugen David, la reg. de inf. nr. 31, Ioan Coțuț la 63, Ioan Aron la 51; Aurel Barsan la 31, George Opița la 82, Emil Pompei la 64, Emil Crișan la 2, Iosif Drăghici la 50, Ioan Georgescu la 31, Toma Dărăbaș la 50, Virgil Popovici la 50, Corneliu Chiffa la 2, Brut Bența la 2, Ioan Popu la 63, Bazil Barb la 64, Zaharie Babau la 31, Ioan Vancea la 64; la rangul de sublocotenent: Virgil Chinezu la 50, și Eugen Andrei la 63.

Legiune de studenți. Universitatea din Viena a hotărât, ca localitățile sale să fie adaptate ca spitale pe seama răniților. Așezarea tinerimei universitare, care va porni la război în calitate de legiune a studenților, s'a început cu mult zor.

Bogăția poporului german. Din Berlin se scrie, că Germania are mijloace bănești de ajuns pentru acoperirea tuturor necesităților de război, și anume o sumă de peste 30 de miliarde de mărci. Germania nu va publica nici un moratoriu.

Pentru vorbe nesocotite. Doi țărani din Feneșul-săseșc, Ioan Lucaci și Ioan Irimie, vorbind despre războiu, și-au dat părerea că dacă țarul rusesc ar veni la noi, ei s'ar pune pe partea lui. Au fost denunțați, arestați și judecați la Cluj, unul la doi ani și jumătate, celalalt la doi ani temniță ordinară.

Socialiștii și războiul. Un mare număr de lucrători sociali-democrați din orașul german Gelsenkirchen, s'a întrunit pe o piață în fața statuei lui Bismarck. Aici lucrătorii, cari purtau într'o mână făclii, ear în ceaialtă mână steaguri roșii, au făcut un rug pe care au ars steagurile roșii, și au desfășurat drapelul național.

Avis. Adunarea generală a „Reuniunii femeilor române din Medias și jur”, care în ședința comitetului din 25 Iulie a. c. a fost proiectată a se ținea în 30 Aug. 1914. se amână pe timp nedeterminat. Maria Moldovan, presidentă.

Colonie germană ocupată de englezi. O colonie germană, cu numele Togo în Africa de vest, a fost ocupată de trupe engleze sub cuvânt de a susține ordinea și a apăra proprietatea locuitorilor. Colonia, ocupată în 1884 de germani, are o populațiune de 2 milioane de suflete pe o întindere de 86 mii chilometri pătrați. Europeni se găsesc abea 300, mai ales nemți.

Funcționar omorât. Un funcționar al ambasadei germane din Petersburg, consilierul Alfred Kattner, rămas acolo și după plecarea personalului ambasadei, a fost omorât de plebea capitalei.

Pentru cei ce călătoresc cu automobilul. Persoanele, care călătoresc cu automobil sau cu alt aparat de comunicație, sunt făcute atente să se oprească la cea dintâi somare militară, căci la din contră se expun primejdiei de a fi împușcate de patrulă militare.

Trei vapoare sârbești. Jandarmeria noastră a capturat la Dunărea de jos trei vase sârbești, și anume vaporul de persoane „Sumadia” cu 51 de cetățeni sârbi, vaporul „Deligrad” cu 150 de sârbi, și remorcorul „Craina” cu 21 de sârbi. Remorcorul ducea o mare cantitate de lemne și cam 15 vagoane de grâu. Sărbii au fost declarați de prizonieri și predați autorităților militare. Flota comercială sârbească are cu totul nouă unități, astfel a treia parte dintr'nsa este capturată.

Supuși austro-ungari în drum spre casă. Membrii coloniei austro-ungare din Ruseuc, în urma mobilizării generale, s'au prezentat în număr important la consulatul de acolo. Toți cei obligați la serviciul militar s'au pregătit îndată de drum și au fost însoțiți până la port de un public numeros de bulgari, între cari și mulți ofițeri. La plecarea vaporului au izbucnit entuziaste aclamări la adresa monarhiei noastre.

Damă împușcată. Din Klagenfurt se anunță, că contesa Lucia Bellegarde, soția unui locotenent, călătorind cu automobilul spre Göz în afaceri de ale societății Crucea Roșie, a fost împușcată de o patrulă militară. Se vede că cel ce conducea automobilul, n'a auzit somarea ce i s'a adresat de a se opri.

Frică în Fiume. Popolațiunea din Fiume este mult agitată în urma vestei, că Argia are să bombardeze orașul. Guvernatorul dela Fiume a primit din partea ministrului-prezident înștiințarea, că frica locuitorilor este neîntemeiată, în considerare că Pola ofere un scut suficient, ear Fiume este port deschis, prin urmare bombardarea este inadmisibilă.

Liberați. Ziarul *Nova Reforma* vestește din Czenstochau: Autoritățile rusești, înainte de a părăsi orașul, au deschis toate temnițele, nu numai în Czenstochau, ci și în alte cetăți, din care rușii s'au retras în fața trupelor germane. Toți cei întemnițați au fost liberați, — mai toți ucigași și bandiți.

Brutalizarea străinilor. În capitala Franței, în Paris, străinii din Germania, Austro-Ungaria, ba chiar și din Italia și România, au fost brutalizați săptămâna trecută. Acelaș lucru se vestește acum și din capitala Belgiei din Bruxelles, care nu odată se lăudase cu numele de „micul Paris”. Despre compatrioții noștri, cari n'au putut să plece acasă din aceste țări, nu mai avem nici o știre.

Partidul socialist francez. Comitetul central al partidului socialist francez a ținut o adunare Luni în Paris. Cu acest prilej s'au rostit cuvântări pentru comemorarea lui Jaurès. Privitor la războiu s'a făcut declarația, că toți membrii partidului socialist trebuie să-și împlinească datoria, sărind în apărarea patriei și a republicii.

Poșta redacției.

Dragi A. B. în Ciora de sus, și altora. Primirea neregulată a ziarului este a se căuta în faptul, că toate trenurile sunt acum puse în serviciul armatei. Nu mai circulează atâtea trenuri de poștă ca mai înainte. La poștă apoi personalul e foarte redus, pentru că toți cei buni au fost chemați la arme. Noi încă primim ziarele din Budapesta abia în ziua a treia ori a patra după apariție, nu în ziua următoare, ca până acum, iar câte o dată nu le primim de loc. De aici ziarul se expediază regulat și la vreme, ca mai înainte.

Anunț școlar.

Internatul de fete din Brașov. — Școală de menaj și de industrie casnică.

Reuniunea femeilor române din Brașov anunță On. public romănesc condițiunile de primire în internatul său, pe care îl susține și îl subvenționează spre a putea înlesni creșterea fiicelor române în direcțiune casnică, cu taxe cât mai reduse.

Cu începerea anului școlastic 1914—1915 școala de menaj și de industrie casnică este sub conducerea Dsoarei Ana Broșteanu, fostă directoare a internatului de fete din Sibiu.

Învățământul practic cuprinde: pregătirea bucatelor, întreținerea locuinței, spălatul și călcatul, legumăritul, croitul de rochi și de rufărie, cusutul cu mașină, diferite lucruri de mână până la cele mai variate broderii, executarea jachetelor împletite, tesutul la războiu dela cele mai simple până la țesături de Smyrna, covoare, costume naționale și odăjdii bisericești.

Învățământul practic se completează cu învățământul teoretic, tratând despre teoria bucătăriei cu tot ce cade în sfera unei bune econoame de casă, teoria croitoriei, contabilitate și chemie culinară, igienă, în deosebit: religiune, limbă și literatură română, limba maghiară și germană, cântări, desen, educaț une familiară.

Localul internatului este proprietatea Reuniunii, fiind situat în cea mai frumoasă și sănătoasă parte a orașului; se compune din două corpuri de casă împreună cu curte, cu grădină mare și un pavilion mare de vară.

Primirea elevelor în internat se face cu 1 Septemvrie st. v., (14 Sept. st. n). Deoarece numărul locurilor este limitat, părinții doritori de a aduce fiicele lor sunt rugați a anunța cât mai din vreme înscrierea.

Taxa anuală este pentru întreținerea și instrucțiunea completă de 450 coroane inclusive îngrijire medicală și băi, adică câte 45 cor. lunar. Taxele se plătesc anticipativ lunar, cu obligământul de a achita toate 10 lunile ale anului școlar.

Elevete solvente vor trebui să aibă vârsta de 12 ani, să prezinte certificat de școală, de botez și de sănătate și de revacinare.

Fiecare elevă va aduce cu sine: rufărie de corp, câte 6 bucăți, cămăși, pantaloni, camisoane, ciorapi și 12 batiste. Așternut de pat, saltea, 2 perini și plapomă cu câte 2 rânduri de rufărie (4 fete de perină, 2 de plapomă și două cearșafe de saltea, lepedee) Ștergare și servete câte 4. Un cuțit, o furculiță, o lingură mare și o linguriță mică. Perie de haine, perie de cap și perie de dinți, peptene rar și des. Un palton (haină de iarnă), o cărpă sau un șal pentru curte.

Pentru uniformitate s'au reglementat costume uniforme, precum și șorturi uniforme, pe care elevele și le lucrează în internat.

Localul și direcția internatului se află în Brașov, șirul Spitalului Nr. 10.

Informați uni se pot lua dela președinta Reuniunii, (Brașov, Str. Fantanii 31), sau dela direcțiunea internatului.

Maria B. Băulescu
presedintă.

Ioan Lengeru
secretar.

A apărut și se află de vânzare
a **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Din carnetul unui dascăl.

Studii și articole

de

Ion Mateiu.

Prețul cor. 1.50 + porto 20 fil.

Se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu.**

Ioan cav. de Pușcariu:

Fragmente istorice

despre

boierii din țara Țăgărașului.

La partea I 40 fileri, la partea II 60 fileri, la partea III 80 fileri, la partea IV cor. 5 20.

A apărut și se află de vânzare
la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2.50 cor. + porto 20 bani.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Contribuțiuni istorice

privitoare la

trecurul Românilor de pe pământul crăiesc.

Carte edată la inițiativa și sub îngrijirea d-lor:

Dr. Ilarion Pușcariu, Ioan de Preda, Dr. Lucian Borcea, Dr. Ioan Lupaș, Dr. Ion Mateiu și Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 4 cor. + porto 30 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Constituția

bisericeii gr.-or. române din Ungaria și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzele și normele referitoare întregit de

Ioan A. de Preda,

advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or rom. din Sibiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

Biblioteca Bunului Păstor,

redactată de Dr. N. Bălan.

Nr. 1.

Taina pocăinții

Studiu pastoral

de

Ioan Hanzu,

preot ort. rom.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 2.

Clerul și chestia alcoolismului

de

Dr. Augustin Egger,

fost episcop de St. Gallen.

Traducere din limba germană

de

Vasile Oana,

absolvent în teologie.

Prețul 80 fil. + 5 fil.

Nr. 3.

La Centenarul Seminarului Andreian

disertație ținută de profesorul

Dr. Aurel Crăciunescu.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 4.

Chemarea preoției noastre.

Considerații de actualitate

de mai mulți.

Prețul 70 fil. + 5 fil.

Nr. 5.

Șase predici

pentru Duminecile Postului mare

și

Un cuvânt

pentru ziua Invierii Domnului

de mai mulți.

Prețul 1 cor. + 5 fil.

Se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Invierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Invierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezat.

II.

Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhanghelul Mihail
Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
Simeon
Andrieu
Evangelistul Ioan
Luca
Marcu
Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichia și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile